

Tilbake til saken (<http://www.vl.no/samfunn/article4703915.ece>)

Foto: Josefsen, Jon-Michael/Scanpix

Anniken Huitfeldt som i kraft av å være kulturminister også er statsråd for andre livssynsamfunn enn Den norske kirke, lover flere seremonirom for minoriteter.

Huitfeldt vil bygge nøytrale seremonirom

Tros- og livssynssamfunn har stort behov for livssynsnøytrale seremonilokaler, viser ny rapport

Publisert 14.11.2009 - 09:00 Oppdatert 14.11.2009 - 10:11

Regjeringen vil blant annet bidra til flere livssynsnøytrale seremonilokaler, sa kulturminister Anniken Huitfeldt da hun mottok rapporten *Livsfaseriter – religions- og livssynspolitiske utfordringer i Norge* i går. Rapporten er den første store oversikten over hvordan tros- og livssynsnorge markerer viktige overganger i livet, og utfordringene det gir. Den viser at tros- og livssynssamfunn har stort behov for slike lokaler.

– Dette er en veldig viktig rapport, som kommer til å bli brukt, understreket statsråden.

Mange utfordringer. Rapporten viser at Norge fortsatt har et stykke igjen til likebehandling mellom tros- og livssynssamfunn.

– Vi må gå igjennom rapporten og se hvilke konsekvenser den får for velferdsstaten, og hvordan vi kan gjennomføre tiltakene på sykehusene. En del av dette blir også fulgt opp gjennom stat/kirke-forliket, sier Anniken Huitfeldt til Vårt Land.

Styrker samholdet. Rapporten foreslår å lansere et eget nettsted om seremonier og riter i de ulike tros- og livssynssamfunnene.

– Det er ofte mangel på kunnskap. Mange på sykehusene vet for eksempel ikke hva en nøddåp er, eller henviser buddhister til sykehuspresten, sa utvalgsleder Ingvill Thorson Plesner.

Det er også et stort behov for livssynsnøytrale seremonirom, understreket hun.

– En aktiv statlig tilrettelegging er viktig ikke bare med tanke på den enkeltes verdighet og behov, men også fordi det er grunnleggende for samhold og stabilitet i et pluralistisk samfunn, fremholdt Plesner.

God vilje. Rapporten understreker at offentlig ansatte, helsevesen, begravesesagenter og andre viser mye god vilje.

– Vi har en religionspolitikk i Norge som aktivt støtter tros- og livssynssamfunn. Likevel er det mange utfordringer, ikke minst knyttet til gravferd, sa utvalgsleder Ingvill Thorson Plesner.

Livsfaseriter er et helt nytt ord. Utvalget bak rapporten fant det opp selv ved en forsnakkelse.

– Det er et godt ord for å betegne seremonier og rituelle handlinger i tros- og livssynssamfunn, forklarte Plesner.

Vanskelig lovverk. Lovverket er lite samordnet og gjør det vanskelig å legge til rette for seremonier og riter, påpeker rapporten. Den trekker blant annet fram regelen om at begravelser skal skje etter åtte dager. Flere tros- og livssynssamfunn ønsker å begrave eller kremere den avdøde tidligere eller senere. Hinduister bruker for eksempel 13 dager på gravferdsseremonien.

Oftest finnes det ingen andre enn sykehuspresten å snakke med. Rapporten foreslår å opprette en stilling som kan fylle sykehusprestens rolle for andre trosgrupper som utgjør en stor pasientgruppe, for eksempel en sykehus-imam. Det blir også anbefalt at andre enn presten går med dødsbudskapet til nær familie, for eksempel politiet.

Stram økonomi. Regelen om at prester, forstandere og seremoniledere bare kan vigse par i sitt eget distrikt, betegnes som rigid og formålsløs. Mange trossamfunn påpeker at det er store kostnader knyttet til å reise for å møte seremoniledere eller finne et lokale som er tilpasset dem. Stram økonomi gjør det også vanskelig å holde seremonier. De fleste tros- og livssynssamfunnene trakk fram dette som en utfordring.

Krever utredning. Rapporten må føre til en offentlig utredning om religionspolitikk, oppfordrer Kirkerådets direktør Jens-Petter Johnsen.

– Både Den norske kirke og tros- og livssynssamfunnene etterlyser en gjennomtenkning av lovverket og de økonomiske støtteordningene. Jeg er spent på hvordan departementene tar tak i rapporten. Det er viktig at oppfølgingen av rapporten ikke faller mellom to departementer, sier Johnsen.

Johnsen trekker fram tre punkter som en offentlig utredning må ta stilling til.

– Man må se på hvem som skal administrere gravferdsordningen, seremonirom for andre tros- og livssynssamfunn og hvem som går med dødsbudskapet. Det er ikke tjenlig at en prest i Den norske kirke går til en muslimsk familie, sier han.

Copyright declaration

Innholdet i utskriften er vernet etter åndsverklovens regler. Utskriften er kun til privat bruk og kan ikke benyttes på annen måte. Kopiering eller spredning av innholdet krever avtale med rettighetshaver eller Kopinor.